

COLECȚIA **EXAMENE**

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

CRISTIAN BĂLAN: Este colaborator în cadrul Departamentului de Drept penal, Facultatea de Drept, Universitatea din București, la disciplinele Drept procesual penal. Partea generală și Partea specială; judecător definitiv, Judecătoria Buftea – Secția penală (2016-prezent).

ANDREA CHIȘ: Este judecător la Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă. De asemenea, este lector univ. dr., titular al disciplinei Drept procesual civil la Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

CĂTĂLIN CONSTANTINESCU: Este drd. în Drept penal în cadrul Școlii Doctorale a Facultății de Drept, Universitatea din București, sub coordonarea domnului prof. Valerian Cioclei. Este asist. univ. asociat al aceleiași facultăți la materiile Teoria generală a dreptului și Doctrina juridică și, de asemenea, consilier juridic în cadrul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc.

LUCIAN CRISTE: Este asist. univ. drd., Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca; avocat în cadrul Baroului Cluj; membru al Asociației Internaționale de Drept Penal (AIDP); membru al Asociației Franceze de Drept Penal (AFDP).

ROXANA DAN: Este judecător, cu grad de tribunal, în cadrul Judecătoriei Cluj-Napoca; drd. al Facultății de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai, sub îndrumarea prof. univ. dr. Ionuț Florin Popa; cadru didactic asociat al Facultății de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai, disciplina Drept procesual civil, începând cu anul 2013, activitate de seminar.

VLADIMIR DIACONIȚĂ: Este avocat în cadrul Baroului București și asist. univ. dr. la Facultatea de Drept a Universității din București.

CLAUDIA DUMITRACHE: Este lector univ. la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, titular la disciplina Drept civil. Succesiuni, și judecător la Tribunalul Sibiu (din 1994).

EMESE FLORIAN: Este prof. univ. dr. la Facultatea de Drept, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Departamentul de drept privat, titular de disciplină la materiile Dreptul familiei și Regimuri matrimoniale.

CODRUȚA HAGEANU: Este conf. univ. la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, Departamentul de drept privat, și titular de disciplină la Dreptul familiei și protecția copilului și a altor categorii de persoane. Este, de asemenea, judecător la Tribunalul Sibiu (din 1994).

MIHAI ADRIAN HOTCA: Este prof. univ. dr. la Facultatea de Drept a Universității „Nicolae Titulescu” din București (din 2010), avocat în Baroul București (1998-prezent); avocat coordonator al SCA „Hotca & Asociații”.

GEORGE-ALEXANDRU ILIE: Este avocat în cadrul Baroului București, lector univ. dr. la Facultatea de Drept a Universității din București, Catedra de drept privat, disciplinele Drept civil. Teoria generală și Drept civil. Persoanele, lector în cadrul cursurilor INPPA pe teme inerente dreptului civil și lector la conferințele de stagiu organizate de către Baroul București, pe teme inerente dreptului civil.

TEODOR MANEA: Este procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, formator colaborator al Școlii Naționale de Grefieri și asist. univ. dr. în cadrul Facultății de Drept a Universității „Titu Maiorescu” din București.

NICOLETA MICLĂUȘ-BĂDIN: Face parte din personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul Direcției Elaborare Acte Normative – Serviciul de drept privat – Ministerul Justiției, din anul 2006 și până în prezent.

DANIELA MOȚIU: Este avocat definitiv în cadrul Baroului Timiș, formator al INPPA în Dreptul muncii. De asemenea, este conf. univ. dr. la Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara, doctor în Drept comercial la Universitatea de Vest din Timișoara din anul 2009, cu distincția *Magna cum laude*, cu teza *Stabilirea masei active și a masei pasive în procedura insolvenței*.

FLORIN MOȚIU: Este judecător la Curtea de Apel Timișoara, formator al INM în Drept comercial din anul 2004 și în Cooperare judiciară europeană în materie civilă și comercială din anul 2007 și membru în rețeaua națională de judecători pentru cooperarea judiciară în materie civilă și comercială din martie 2004. De asemenea, este prof. univ. dr. la Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara și dr. în Drept comercial la Universitatea de Vest din Timișoara din 2005, cu distincția *Magna cum laude*, cu teza *Contractele comerciale de intermediere fără reprezentare*.

KAMELIA SÎRBU: Este judecător la Curtea de Apel București. De asemenea, este coautor pentru secțiunea comercială, contencios administrativ și fiscal – *Buletinul Jurisprudenței – Culegere de practică Judiciară a Curții de Apel Constanța*, edițiile 2002-2005, și coautor al lucrării *Teste-grilă pentru examenele de admitere în profesii juridice. Drept civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2014.

LAURA STĂNILĂ: Este avocat în cadrul Baroului Timiș și membru fondator al SCA „Stănilă și Asociații”. Este, de asemenea, lector univ. la Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara (din 2005). Totodată, este lector în cadrul Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților – Centrul Teritorial Timișoara (din 2013).

Drept civil

Florin Moțiu

(coordonator)

Vladimir Diaconiță

Emese Florian

George-Alexandru Ilie

Nicoleta Miclăuș-Bădin

Daniela Moțiu

Kamelia Șirbu

Drept procesual civil

Andrea Chiș

(coordonator)

Roxana Dan

Claudia Dumitrache

Codruța Hageanu

Drept penal și drept

procesual penal

Mihai Adrian Hotca

(coordonator)

Cristian Bălan

Cătălin Constantinescu

Lucian Criste

Teodor Manea

Laura Stănilă

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE
CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Universul Juridic

București

-2018-

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

1. În virtutea rolului judecătorului în aflarea adevărului în procesul civil:

- a. sub sancțiunea nulității hotărârii, judecătorul are obligația să ordone din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b. judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;
- c. într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul se va pronunța prin dispozitivul hotărârii asupra nulității absolute a actului juridic, invocată din oficiu, chiar în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens.

2. Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă din 2010 referitoare la aplicarea în timp a legii de procedură civilă:

- a. dispozițiile legii noi de procedură se aplică de la data intrării ei în vigoare și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche;
- b. condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii;
- c. administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

3. Constituie mijloc procesual care se include în noțiunea de acțiune civilă:

- a. cererea prin care reclamantul înlocuiește o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare;
- b. excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârât, însă numai în măsura în care acesta face dovada existenței identității de obiect, părți și cauză dintre procese;
- c. apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată.

4. Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terț:

- a. pârâtul este obligat să formuleze cerere de intervenție forțată de arătare a titlului dreptului pentru atragerea terțului în proces;
- b. instanța va repune în discuție excepțiile procesuale de ordine publică soluționate până la momentul la care terțul a intervenit sau a fost introdus în cauză;
- c. dacă pârâtul este scos din proces, judecata va continua între reclamant și terț, existând posibilitatea ca terțul să fie obligat prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța în cauză, în măsura în care pretențiile reclamantului se dovedesc a fi întemeiate.

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

Explicații

1. **b** [art. 10, art. 22 alin. (2), (3), (6), art. 254 alin. (5), (6) C. pr. civ.]

a – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (2) C. pr. civ. coroborate cu art. 254 alin. (5) C. pr. civ., care reglementează posibilitatea judecătorului de a dispune administrarea probelor (nu obligația) pe care le consideră necesare, legiuitorul indicând, totodată, prin art. 254 alin. (6) C. pr. civ., că părțile nu pot invoca în căile de atac omisiunea instanței de a ordona din oficiu probe pe care ele nu le-au propus și administrat în condițiile legii, dând astfel prevalență principiului esențial al procesului civil potrivit căruia părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărările, reglementat de art. 10 C. pr. civ.;

b – răspuns greșit, față de prevederile art. 22 alin. (3) C. pr. civ., care reglementează expres posibilitatea judecătorului de a dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;

c – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (6) C. pr. civ., care impun judecătorului să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel. Or, într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul va putea pune în discuție o cauză de nulitate absolută a actului juridic, pe care dacă o găsește întemeiată va trebui să respingă cererea de chemare în judecată, dar nu va putea constata nulitatea contractului/anularea contractului, în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens, o astfel de conduită încălcând principiul disponibilității părților, care prevalează într-o atare situație.

2. **b, c** (art. 24, art. 25, art. 26 C. pr. civ.)

a – răspuns greșit, față de prevederile art. 24-25 C. pr. civ., care instituie regula potrivit căreia dispozițiile legii noi de procedură nu se aplică proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, acestea rămânând supuse legii vechi sub care au început;

b, c – răspunsuri corecte. Potrivit art. 26 alin. (1) C. pr. civ., condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii.

Același articol, la alin. (2), prevede că administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

Subiecte de la concursul de admitere în magistratură

Sesiunea februarie-mai 2017

1. În cazul stării de necesitate:

- a. atacul trebuie să fie întotdeauna injust;
- b. acțiunea de salvare trebuie să se îndrepte împotriva celui care a provocat pericolul, și nu împotriva altei persoane sau a bunurilor acesteia;
- c. nu are ca efect înlăturarea răspunderii civile dacă, pentru a salva viața unicului său fiu, autorul distruge un perete al casei fratelui său.

2. Este justificată:

- a. fapta persoanei care, după ce constată că i-a fost sustras portofelul, îl imobilizează pe autorul furtului pentru a-l împiedica să fugă;
- b. fapta persoanei care sustrage căruța unui vecin pentru a-și duce fiul la gară, aflat în real pericol de a pierde trenul spre Iași și de a nu ajunge la timp la examenul de drept penal, partea generală;
- c. fapta persoanei care, la cererea explicită, serioasă, conștientă și repetată a victimei, care suferea de o boală incurabilă, cauzatoare de suferințe greu de suportat, îi administrează o substanță letală.

3. Participația improprie:

- a. nu există atunci când coautor la comiterea unei infracțiuni de șantaj este un minor de 13 ani;
- b. există atunci când o persoană, la rugămintea unui necunoscut care îi spune că se mută, ține deschisă ușa de la intrarea în bloc cât timp acesta transportă un frigider și un pian, cu scopul de a și le însuși pe nedrept;
- c. presupune ca instigatorul să acționeze cu intenție.

4. În cazul amânării aplicării pedepsei:

- a. este necesar ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă din culpă să nu depășească 5 ani;
- b. este necesar ca infractorul să-și manifeste acordul de a presta o muncă remunerată în folosul comunității;
- c. instanța poate impune infractorului obligația de a nu conduce anumite vehicule.

5. Când se dispune condamnarea la amendă penală:

- a. instanța poate decide amânarea aplicării acesteia, dacă fapta a fost comisă din culpă;
- b. soluția de suspendare a executării acesteia sub supraveghere este nelegală;
- c. pedeapsa complementară dispusă se execută după executarea pedepsei principale.

Subiecte de la concursul de admitere în magistratură

Sesiunea februarie-mai 2017

Explicații

1. c (art. 20 C. pen., art. 1.361, art. 1.362 C. civ.)

a – răspuns greșit, deoarece în cazul stării de necesitate nu există atac, ci pericol. Atacul este un element al legitimei apărări (art. 19 C. pen.);

b – răspuns greșit, deoarece acțiunea de salvare se poate îndrepta și împotriva unei alte persoane, având ca scop înlăturarea pericolului iminent și inevitabil. Acțiunea de salvare trebuie să fie singura cale de a evita pericolul în acest mod;

c – răspuns corect, deoarece în acest caz există o formă autonomă de răspundere civilă delictuală pentru fapta proprie.

2. a (art. 18-22 C. pen.)

a – răspuns corect; în această situație operează cauza justificativă a exercitării unui drept sau îndeplinirii unei obligații (art. 21 C. pen.). Situația descrisă este o infracțiune flagrantă, iar alin. (2) al art. 293 C. pr. pen. stipulează că „este de asemenea infracțiune flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de (...) *persoana vătămată, de martorii oculari (...)*” (s.n.). Legea penală autorizează prinderea infractorilor de către persoana vătămată. Dacă cu acest prilej se comite o faptă prevăzută de legea penală, intervenția este justificată;

b – răspuns greșit, deoarece fapta descrisă nu are caracter justificat, nefiind comisă în condițiile stării de necesitate (art. 20 C. pen.). Acțiunea de salvare trebuie să fie unica modalitate de înlăturare a pericolului, iar pericolul trebuie să fie inevitabil. În situația descrisă, dacă autorul dădea dovadă de diligență, pericolul (pierderea trenului) ar fi putut fi evitat;

c – răspuns greșit, deoarece în acest caz nu operează cauza justificativă a consimțământului persoanei vătămate (art. 22 C. pen.) întrucât este vorba despre o infracțiune contra vieții [art. 22 alin. (2) C. pen.].

3. c (art. 52 C. pen.)

a – răspuns greșit, deoarece în cazul descris există participație improprie, coautorul fiind un minor de 13 ani care nu răspunde penal, neavând capacitate penală [art. 27, art. 113 alin. (1) C. pen., art. 52 alin. (1) C. pen.];

b – răspuns greșit, deoarece, chiar dacă se realizează un act de ajutor la comiterea faptei prevăzute de legea penală, în fapt nu există participație, nefiind îndeplinită condiția coeziunii subiective necesare pentru existența oricărei forme de participație, inclusiv a celei improprie;

c – răspuns corect, deoarece instigatorul nu poate acționa decât cu intenție conform definiției legale a instigării prevăzute de art. 47 raportat la art. 52 alin. (2) și (3) C. pen.

Subiecte de la concursul de admitere în magistratură

Sesiunea februarie-mai 2017

1. Partea responsabilă civilmente participă în procesul penal:

- a. prin introducerea acesteia la cererea părții civile făcută până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată;
- b. la cererea acesteia făcută până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată;
- c. prin introducerea acesteia la cererea procurorului făcută până la terminarea cercetării judecătorești în primă instanță, atunci când acesta exercită acțiunea civilă în procesul penal.

2. În procesul penal au calitatea de subiecți procesuali:

- a. numai suspectul și persoana vătămată;
- b. inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente;
- c. martorul, expertul, interpretul, agentul procedural.

3. În cazul săvârșirii unei infracțiuni de furt calificat de către inculpatul X, având calitatea de militar cu grad de general, împreună cu coaculpații Y și Z – ambii civili:

- a. urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de procurorul militar competent, numai față de inculpatul X;
- b. urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de procurorul militar competent, față de toți inculpații;
- c. competența de judecare a cauzei în primă instanță revine Curții Militare de Apel, față de toți inculpații.

4. În procesul penal, încheierile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară sunt definitive în următoarele situații:

- a. atunci când se verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, se exclud probele nelegal administrate și se admite plângerea, se desființează soluția de clasare dispusă de procuror și se dispune începerea judecării;
- b. atunci când se admite plângerea împotriva soluției de clasare dispusă de procuror, se desființează soluția atacată și se trimite cauza la procuror pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;
- c. atunci când se admite cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărire penală.

Subiecte de la concursul de admitere în magistratură

Sesiunea februarie-mai 2017

Explicații

1. b

Potrivit art. 21 alin. (1) și (3) C. pr. pen., **introducerea** în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1). Partea responsabilă civilmente **poate interveni** în procesul penal până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată, luând procedura din stadiul în care se află în momentul intervenției.

De asemenea, prin Decizia CCR nr. 257/2017, s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma „*în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) C. pr. pen. este neconstituțională. În considerentele deciziei s-a reținut, în esență, că partea responsabilă civilmente trebuie să aibă posibilitatea participării la procedura de cameră preliminară, pentru a pune în discuție legalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, în raport de care instanța va rezolva latura penală și pe cea civilă în cauză. Ulterior publicării Deciziei CCR, dispozițiile art. 20 și 21 C. pr. pen. au fost interpretate în sensul că, după finalizarea procedurii de cameră preliminară, persoana vătămată păstrează dreptul de a se constitui parte civile împotriva inculpatului, însă nu mai poate solicita introducerea în proces a părții responsabile civilmente. Pe de altă parte, dacă persoana ținută să răspundă pentru fapta altuia dorește să participe la proces, aceasta poate interveni în procesul penal până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată.

a – răspuns greșit, partea responsabilă civilmente neputând fi introdusă în proces la cererea părții civile, după finalizarea procedurii de cameră preliminară;

b – răspuns corect, în temeiul art. 21 alin. (3) C. pr. pen.;

c – răspuns greșit, având în vedere că procurorul va exercita acțiunea civilă în numele persoanei lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, fără a avea mai multe drepturi decât respectiva parte civilă. Dispozițiile art. 21 alin. (2) C. pr. pen. impun procurorului obligația de a chema în proces și partea responsabilă civilmente, întrucât acesta, spre deosebire de titularul dreptului la despăgubire, nu are un drept de dispoziție asupra modului de exercitare a acțiunii civile. Procurorul este obligat a solicita repararea întregului prejudiciu și obligarea tuturor persoanelor care, potrivit legii, au obligația de a răspunde pentru fapta ilicită săvârșită. Însă aceste prerogative ale procurorului nu pot îngredi drepturile celorlalte părți și nu dau procurorului prerogative suplimentare pe latură civilă. Astfel, dacă persoana vătămată, în numele căreia procurorul exercită acțiunea civilă, a pierdut dreptul de a cere introducerea în proces a părții responsabile civilmente, în temeiul Deciziei CCR nr. 257/2017, nici procurorul nu are acest drept.